

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

deres Ændringsforslag gav Udtryk for, og selvfølgelig kunde vi ikke gaa med til en Forhandling paa et Grundlag, der gav en større Nedsættelse end den, vi havde, og som gjorde det muligt, at Formuer med normal Afkastning fik Lettelser. Det blev erkendt af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard under Sagens første Behandling, at det at have en Formue var et Rygstød, som berettigede til at tage en Skat uden Hensyn til Afkastningen. (N. Neergaard: En lav Skat!). Ja, en Formueskat uden Hensyn til Afkastning. Hvis det ærede Medlem har takseret dette Rygstød til det samme, som det ærede Medlem takserer de Folk til, der har Formuer paa under 100 000 Kr., hvor man ikke kan komme længere ned end til $\frac{2}{5}$, hvis Venstre havde sat Punktum ved $\frac{2}{5}$, hvis man havde erkendt, at 5 pCt. ikke er Normalafkastning, og at det var Lovens Hensigt kun at give Lettelse for Formuer, der ikke gav Normalafkastning, saa var der et Forhandlingsgrundlag, saa havde der været Mulighed for at faa en Overenskomst. Men dette har Venstre ikke villet vedstaa, naar der har været Mulighed for at gennemføre det i Udvalget eller her.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var saa elskværdig at minde om, at jeg er forholdsvis ny her i Tinget. Ja, det er jo rigtigt, men jeg er dog ikke mere ny, end at jeg ved, at i 1922, da Loven om Indkomst- og Formueskat blev gennemført, da var det ærede Medlem Minister, og da havde det ærede Medlems Parti sammen med de Konservative Flertal baade i dette Ting og i det andet Ting; de kunde gennemføre en hvilken som helst Formueskattelev, de kunde blive enige om, og jeg kan ikke tænke mig, at de Konservative har holdt igen, naar det ærede Medlem Hr. N. Neergaard som Finansminister har villet skaane de store Formuer her i Landet. Naar Loven da blev, som den blev, er det paa Venstres Ansvar; de havde kunnet faa den gjort lempeligere for de store Formueejere, hvis de havde villet det, for de havde Flertallet baade her og i det andet høje Ting. Saa skal man ikke bagefter gaa ud og nedsable denne Lov, som det ærede Medlem har gjort, og tale om, at dette er en Udplyndring. Dette stærke Udtryk, som blev anvendt af det ærede Medlem sidst, gælder netop denne Lov, som det ærede Medlem jo siger, at han ikke er tilfreds med, men som han gennemførte som Finansminister paa et Tidspunkt, hvor han havde et Flertal at støtte sig til, og hvor der ikke var Vanskeligheder fra Støttepartiets Side — det er jeg overbevist

om — for at bringe større Lettelser for de store Formueejere, end der var i Loven af 1922. Nej, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har Ansvaret for Loven af 1922, og der er siden da, som jeg sagde før, kun sket det, at den Afkastning, som Formuerne gav i 1922, giver de endnu, vi har omtrent den samme Rente som i 1922, men i Dag kan der købes langt mere for denne Rente, end der kunde i 1922. Og alligevel kommer det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og siger, at nu skal man give disse Formuer Lettelser, for nu er de daarligt stillede.

Det ærede Medlem siger, at vi glemmer altid fra vor Side at fremhæve, at de Skattelettelser, Takstnedsættelserne og Automobilskattens Overførelse til Kommunerne, der blev gennemført i 1927, ogsaa kom alle de Landmænd til gode, som ikke havde Formue. Nej, det glemmer vi ikke at sige, men det ærede Medlem Hr. N. Neergaard glemmer at sige, at foruden at disse Skattelettelser kom alle Landmænd til gode, ogsaa de store Formueejere, gav det ærede Medlem de store Formueejere en ekstra Lettelse gennem den Lov om Formueskatten, som vi fik i 1927. Det er det, det ærede Medlem glemmer at sige. Det ærede Medlem føler sig hævet over at diskutere med os, naar vi anfører, at Formuen her i Landet i Dag er relativt større end i 1922, og saa siger, at dette ikke kan være Tegn paa, at Kapitalen spises op. Ja, det ærede Medlem kan maaske hæve sig op over en Diskussion paa dette Grundlag, men for hele den almindelige Befolkning ude i Landet vil det staa saaledes, at naar den samlede Kapital i Dag, efter at alle Værdier er nedskrevet, er større end i 1922, saa er dette det mest uomtvistelige Tegn paa, at der ikke har fundet Kapitalopspisning Sted. Hvor skulde ellers den Kapital komme fra? At den maaske er fordelt paa flere Hænder, det er muligt, men det faktiske Forhold er, at der i Dag er flere Personer, der har Formuer over 200 000 Kr., end der var i 1922, og selv om man er gammelt Medlem i dette Ting, kan man ikke staa heroppe og fortælle, at dette er Tegn paa, at Formuerne er spist op.

Holstein: Jeg har blot et Par Bemærkninger til den højtærede Finansminister. Det Standpunkt og den finanspolitiske Grundbetragtning, som den højtærede Finansminister skulde forsvare og begrunde, men som han, synes det mig, ikke i fjerneste Maade har retfærdiggjort, er selvfølgelig det skatte- og finanspolitiske Standpunkt, som er den højtærede Regerings, nemlig at den